

Tillæg til Alders- og Invaliderrentenydere, idet man fandt det nødvendigt ved saadanne midlertidige Tillæg at yde Rente-nyderne en vis Kompensation for den Prisstigning, som var indtraadt paa Grund af Krigssituationen, en Kompensation, der skulde dække Tidsrummet indtil 1. April 1940, da Renterne blev reguleret i Overensstemmelse med Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 85. Ved Reguleringen pr. 1. April 1940 blev derefter i Henhold til den nævnte Bestemmelse Renternes Grundbeløb m. v. forhøjet paa Grundlag af Januarpristallet med 4 Portioner à 3 pCt. eller i alt med 12 pCt. af de i Loven fastsatte Beløb.

Da det Prisgrundlag, paa hvilket denne Regulering fandt Sted, imidlertid i nogen Grad var forrykket, fandt man det nødvendigt at yde Rente-nyderne en Hjælp for Tiden, indtil Renterne paa ny kunde reguleres, det vil sige den 1. April 1941.

Hvad *Brændselsspørgsmaalet* angaar, var der allerede truffet en særlig Ordning, idet Grænsen for det Beløb, Kommunerne i Finansaaret 1940—41 kan yde som personlige Tillæg, ved Lov Nr. 397 af 25. Juli 1940 blev forhøjet fra $7\frac{1}{2}$ pCt. til 12 pCt. af de i forrige Finansaar udbetalte Rente-grundbeløb.

For den *øvrige Prisstigning*, navnlig paa Levnedsmidler, burde der efter Regeringens Mening ydes Rente-nyderne Kompensation i et vist Forhold til de Tillæg, som ved Lov Nr. 496 af 23. September 1940 om Tillæg til Lov Nr. 276 af 30. Maj 1940 blev ydet Arbejds-lønninger, idet man tog Hensyn til paa den ene Side, at en Rente-nyders Budget ligger væsentligt under en fuldt beskæftiget Gennemsnitsarbejders, paa den anden Side, at der, netop fordi Rente-nydernes Indtægt er saa lav, burde ydes Dækning for en forholdsvis større Del af Prisstigningen, end Tilfældet er for Gennemsnitsarbejdernes Vedkommende. Naar Kompensationen til Ægtepar herefter blev sat til gennemsnitlig knap $\frac{2}{3}$ af en mandlig Arbejders Løntillæg, medens der til enlige Rente-nydere ydedes en Kompensation paa gennemsnitlig godt Halvdelen af en kvindelig Arbejders Løntillæg, vilde det gennemsnitlige Tillæg andrage 48 Kr. for Ægtepar og 30 Kr. for enlige. I Overensstemmelse med Folkeforsikringslovens System, hvorefter Renten gradueres efter Rente-nydernes Opholdssted, ansaa man det dog for rigtigst, at Tillægget blev gradueret paa tilsvarende Maade.

Lovens Hovedbestemmelse gaar da ud paa, at der i Halvaaret 1. Oktober 1940—31. Marts 1941 ydes Alders- og Invaliderrentenydere et Tillæg, der i *Hovedstaden* udgør: 60 Kr. for Ægtepar, naar begge Ægtefæller oppebærer Rente, 36 Kr. for enlige Personer og for Ægtepar, naar kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, i *Købstæderne* henholdsvis 54 Kr.